

H. Barbócz Ildikó

Add meg

a mindennapi kenyerünket
a templomkerti imánkat
a tavasz harsogó zöldjét
a kökényvirágok bódulatát
a tulipánok színes mosolyát
kitárulkozó ölelésüket
ha mi most nem ölelhetünk

add meg
a szép emlékek édességét
a jelen szokatlan mámorát
a jövő hit-bizonyosságát
áhított, napfényes ízét
az újra-ölelés örömét
add meg nekünk, Istenem...

Ima Rómában

üres a tér, csak a pápa
felhős, áldásos imája
az esőcseppekben él tovább
gurítja a márciusi szél
szertesztét
körben a sirályok
magányos fehér tánca

csak a kongó üres tér
csak a pápa imája
mely most minden
zaklatott szívbe
belefér

Vedd el

a borzolt, sötét órákat
a megviselt nappalokat
a mérgezett éjszakákat
a homályos holnapokat
vedd el, Istenem...

